

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖**

**เทศบาลตำบลพลวง
อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี**

ประกาศเทศบาลตำบลพลวง
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลตำบลพลวงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑ และนายกเทศมนตรีตำบลพลวงได้อนุมัติและประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ไปแล้วนั้น

เนื่องจากเทศบาลตำบลพลวงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค/ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(นายณัฏฐพงษ์ อินทอง)

นายกเทศมนตรีตำบลพลวง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๔๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	๔๕
๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนา	๔๗
รายละเอียดโครงการพัฒนา	๔๗

หลักการและเหตุผล
การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
หลักการ

ตามที่เทศบาลตำบลพลวง ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ นั้น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ วรรค ๑๘ "การแก้ไข" หมายความว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดในแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนการดำเนินงานให้ถูกต้อง โดยไม่ทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญเดิมเปลี่ยนแปลงไป

ข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นชอบ พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

เหตุผล

เนื่องจากว่าเทศบาลตำบลพลวงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค/ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๑๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๑๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกเทศมนตรีตำบลพลวง จึงเห็นชอบอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศคือ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

เป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ "ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน" โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

ตัวชี้วัด

โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

(๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

(๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) "ต่อยอดอดีต" โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และ จุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมา ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) "ปรับปรุงปัจจุบัน" เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้ง โครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้ เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) "สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต" ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึง ปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของ การต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐาน รายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดี อยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจาย

(๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

(๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

(๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและรายได้แก่ผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิดผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗

ประเด็น ได้แก่

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม

(๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและจัดการตนเอง

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้านอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

(๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก "ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย

และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์ สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่ จำเป็นมีความทันสมัยมีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบและ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีคนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา

๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนรวมถึงการบริหารจัดการองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนাবรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ "ล้มแล้ว ลุกไว" โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ "อยู่รอด" ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและ

ภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒) การปรับตัว หรือ ระดับ "พอเพียง" ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนพื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ "ยั่งยืน " ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด "ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๘๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย)ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ๑๗ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม(ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคมและขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย)ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อยได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้าน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงาน จากหลายหมวดหมายการพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการแบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่พัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่ การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการที่ยั่งยืน	๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับภาวะเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่
๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑. เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒. การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๓. ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓. ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๓. ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๖. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๔. การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๕. ประสิทธิภาพการคลังทุนและโลจิสติกส์	๕. ประสิทธิภาพการคลังทุนและโลจิสติกส์	๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
๕. ประสิทธิภาพการคลังทุนและโลจิสติกส์	๕. ประสิทธิภาพการคลังทุนและโลจิสติกส์	๗. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๗. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๖. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๖. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๑. ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๗. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๗. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๙. ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๙. ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๓. ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ
๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘. พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	
๑๐. เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๙. ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๒. กำลังคนสมรรถนะสูง		

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น ๒๓ ประเด็นแผนแม่บท ประกอบด้วย

- (๑) ความมั่นคง
- (๒) การต่างประเทศ
- (๓) การเกษตร
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๕) การท่องเที่ยว
- (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล
- (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- (๙) เศรษฐกิจพิเศษ
- (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้
- (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๑๔) ศักยภาพการกีฬา
- (๑๕) พลังทางสังคม
- (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก
- (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแต่ละฉบับตอบเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมถึงมีส่วนในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ชาติ กับ SDGs

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)กับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
เป้าหมายที่ ๑ : จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่	(๒) การต่างประเทศ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน	(๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย	(๒) การต่างประเทศ (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดี (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	(๒) การต่างประเทศ (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้
เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง	(๑) ความมั่นคง (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดี (๑๕) พลังทางสังคม (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน	(๒) การต่างประเทศ (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดี (๑๕) พลังทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๘) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา	(๒) การต่างประเทศ (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล

การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)กับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ต่อ)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีคุณภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน	(๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๕) การท่องเที่ยว (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	(๒) การต่างประเทศ (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๕) การท่องเที่ยว (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ	(๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน	(๒) การต่างประเทศ (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	(๓) การเกษตร (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น	(๒) การต่างประเทศ (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	(๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	(๒) การต่างประเทศ (๓) การเกษตร (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ	(๑) ความมั่นคง (๒) การต่างประเทศ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	(๒) การต่างประเทศ (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

(จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว)

บทบาทของภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ภาคตะวันออกมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นที่ตั้งของ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นฐานอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญของประเทศ มีโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ที่มีประสิทธิภาพทั้งทางถนน ทางราง ทางอากาศ และทางทะเล และเป็นแหล่งการค้าชายแดนกับราชอาณาจักรกัมพูชาที่สามารถเชื่อมโยงการค้ากับประเทศในภูมิภาคอาเซียน และเอเชียแปซิฟิกได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะผลไม้ สุก ร ใ ก ึ่งทะเล รวมทั้งมีศักยภาพในการต่อยอดการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ขณะเดียวกัน ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งการท่องเที่ยวชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม

ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มุ่งเน้นการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของภาคให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสีเขียวชั้นนำของอาเซียน ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่ดี” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก (Eastern Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และการฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใน ๖ ประเด็นการพัฒนาที่ต้องบรรลุ (SHARES) ได้แก่

(๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ภาคตะวันออก (S-curve & New S-curve Hub: S)

(๒) การพัฒนาพื้นที่ที่มีความทันสมัย น่าอยู่ สอดรับกับความต้องการของคนทุกกลุ่ม (High Standard Living Cities: H)

(๓) การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและชุมชน (Agro and Community based Tourism: A)

(๔) การฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Resilience of Nature: R)

(๕) การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน เชื่อมโยงเศรษฐกิจและการค้าภายในประเทศและระหว่างประเทศในอาเซียน (Economic Linkage: E)

(๖) การผลิตผลไม้คุณภาพสูงมุ่งสู่การเป็น “มหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย” และการผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอดภัยที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (Safe Fruit, Food and Herb Cities: S)

ดังนั้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ภาคตะวันออกจะยังคงเป็นจักรกลสำคัญในการสนับสนุน ให้เกิดการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน และสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้อยู่รอดอย่างมั่นคง ท่ามกลางสภาวะวิกฤติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” ตามบทบาทของภาคตะวันออกที่ยังคงมุ่งเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การผลิตอาหารปลอดภัย ได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวคุณภาพ การค้าชายแดน และการเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาภาค ภาคตะวันออกมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคแบบปริมาณ ลูกโซ่ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑,๗๓๒,๔๓๘.๒๑ ล้านบาท อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๐ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เฉลี่ยร้อยละ ๖.๐ ต่อปี
๒.สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออก	ปี ๒๕๖๒ ๐.๓๙๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๓๙๒

แนวทางการพัฒนา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง โดยมีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออก ดังนี้

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนวัตกรรมสีเขียว ผลิตร่างวัลคนให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรม ภาคตะวันออก (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคสาขา อุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๘๘๒,๖๕๗,๗๓ ล้านบาท อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ สาขาอุตสาหกรรม เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๑ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ สาขา อุตสาหกรรม เฉลี่ยร้อยละ ๒.๔ ต่อ ปี

๑) พัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ให้เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนดไว้

๑.๑ เสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๑.๒ พัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) และวิสาหกิจ SMEs ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้สามารถปรับตัวเข้าสู่เวทีการแข่งขันรูปแบบใหม่

๒) ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพ

๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และก้าวสู่การเป็นเมืองอัญมณีแห่งอาเซียน รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง

๔) พัฒนาผลิตภาพแรงงานของอุตสาหกรรมหลัก

๕) ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานสากลของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพให้เชื่อมโยงสู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่ห่วงโซ่การผลิตในระดับประเทศ และการให้บริการส่งเสริมสุขภาพ อาทิ การใช้อาหารบำบัด พืชสมุนไพรทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการการผลิตและการตลาด รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค โดยการส่งเสริมการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานสากล และการบริหารจัดการด้านการเก็บรักษาและการขนส่ง โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ ภาคเกษตร ภาคตะวันออก	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๘๕,๔๑๕.๙๘ ล้านบาท อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เกษตร เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๒.๗ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เกษตร เฉลี่ยร้อยละ ๔.๐ ต่อปี

๑)เสริมสร้างผลิตภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานสากล เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒)พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก

๓)ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล

๔)สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนจากพืชพลังงาน เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระดับภาคและประเทศ

๕)เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาคตะวันออก ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

๖)สนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อเข้าถึงเทคโนโลยีและเพิ่มขีดความสามารถด้านการตลาด

๓. ยกระดับการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกสู่การเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวของโลก ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืนและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้ สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวรายได้จาก การท่องเที่ยวภาคตะวันออก (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ๒๓๓,๖๔๐.๔๕ ล้านบาท อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ ๒๓.๕ ต่อปี	อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ร้อยละ ๑๔.๐ ต่อปี

๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๒) ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนของภาคตะวันออก

๓) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมูลค่าสูง

๔. พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและตราด รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่มีศักยภาพให้เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนที่ทันสมัยกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการจัดทำผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ และมีความยืดหยุ่น มุ่งเน้นการเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างเพื่อเชื่อมโยง ด้านการค้าชายแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน โดยมี แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดนภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดน เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๖.๕ ต่อปี	อัตราการขยายตัวมูลค่า การค้าชายแดน เฉลี่ยมากกว่าร้อยละ ๖.๕ ต่อปี

๑) วางผังการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๒) สร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงระบบโลจิสติกส์ บริเวณโดยรอบเขตเศรษฐกิจพิเศษ และด่านพรมแดน

๓) เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน และจุดผ่านแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. พัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความพร้อม สามารถรองรับการเจริญเติบโตในทุกมิติทั้ง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้ประชาชนทั้งในเขตเมืองและชนบทได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโต โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดนภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	ค่าดัชนีการพัฒนาคมนาคม และการสื่อสาร ปี ๒๕๖๓ ๐.๖๗	ค่าดัชนีการพัฒนาคมนาคม และการสื่อสาร ไม่ต่ำกว่า ค่าฐาน

๑) พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ เจริญเติบโตได้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ

๒) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้มีขีดความสามารถในการรองรับการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่

๖. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพ การรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ภัยพิบัติ รวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ของ ภาคตะวันออก	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ภาค ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เฉลี่ย ๕.๑๒ ล้านไร่ (ร้อยละ ๒๒.๔ ของพื้นที่ภาค)	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ภาค ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๓.๐
สัดส่วนปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องและนำกลับมาใช้ใหม่ของภาคตะวันออก (ร้อยละ)	สัดส่วนปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องและนำกลับมาใช้ใหม่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๖๗	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ภาค ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๓.๐
ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำผิวดินของแหล่งน้ำสำคัญภาคตะวันออก (ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index))	ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (WOI) เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ (๖๕ คะแนน)	ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (WOI) ไม่ต่ำกว่า ๖๕ คะแนน

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้ภาคตะวันออก

๒) ยกกระดับการบริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำของภาคตะวันออกอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ

๓) แก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียชุมชน และกากของเสียจากภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือของทุกภาคส่วน

๔) ยกกระดับขีดความสามารถของพื้นที่เสี่ยงภัยในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว) พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชุมชนและวัฒนธรรม แหล่งผลไม้และเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๑ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ด้านการศึกษา สุขภาพ ชีวิต ครอบครัวและชุมชน) สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ตัวชี้วัด : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัด : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงขึ้น

ตัวชี้วัด : ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน

ตัวชี้วัด : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทย อายุ ๑๕ – ๕๙

ตัวชี้วัด : ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดพินตัน

ตัวชี้วัด : ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๒ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชุมชน และวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ ๓ แหล่งผลไม้และเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีชุมชนและวัฒนธรรม

๒. เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า การค้าชายแดน และการลงทุน เชื่อมโยง EEC และประเทศเพื่อนบ้าน

๓. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการตลาด สินค้าเกษตรตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างครบวงจรและมีมูลค่าสูง

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์

เสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง พัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

๒. สนับสนุนจังหวัดสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๓. ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม สร้างสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมเพื่อการบริหารประชาชน

๕. บริหารจัดการองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงภายใต้การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมาย

สนับสนุนจังหวัดจันทบุรีให้เป็น "เมืองอัจฉริยะ Smart City" โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้การดำเนินชีวิตของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ให้ความสะดวกและปลอดภัย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำนวน ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสังคม

เป้าประสงค์

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการสาธารณสุข
- ๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- ๑.๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๑.๕ การบริหารงานให้ทันสมัยโปร่งใสและมีส่วนร่วม
- ๑.๖ ส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งประวัติศาสตร์
- ๑.๗ พัฒนาการจัดการระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๑.๘ ด้านการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์

- ๒.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
- ๒.๒ การบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒.๓ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- ๒.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจจันทบุรี
- ๒.๕ สนับสนุนแรงงานภาคเกษตร
- ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดจันทบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๓.๒ การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ภัยแล้ง)
- ๓.๓ การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ป่าไม้)
- ๓.๔ การบริหารจัดการน้ำเสีย
- ๓.๕ การบริหารจัดการขยะ
- ๓.๖ การแก้ไขปัญหาคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรีพ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ประกอบด้วย ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสังคม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา	(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาที่เน้นการบูรณาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	(๑.๑) จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการศึกษา
	(๒) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการศึกษาสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย	(๒.๑) จำนวนประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานความรู้ (๒.๒) จำนวนนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา
	(๓) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการศึกษาปฐมวัย (เด็กเล็ก)	(๓.๓) จำนวนเด็กเล็กที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในระบบการศึกษาปฐมวัย
๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการสาธารณสุข	(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของประชาชน	(๑.๑) อัตราการเจ็บป่วยของประชาชนลดลง (๑.๒) จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่สร้างเสริมสุขภาวะที่ดีของประชาชน
	(๒) การพัฒนา เสริมสร้างระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ	(๒.๑) จำนวนโครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาบริการสาธารณสุขของชุมชน (๒.๒) จำนวนโครงการด้านการสร้างเสริมสุขภาพงานควบคุมป้องกันโรค และงานสนับสนุนการพัฒนาสุขภาพภาคประชาชน
	(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยติดบ้าน	(๓.๑) จำนวนผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดบ้าน ผู้ป่วยติดเตียงที่ได้รับการบริการอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสังคม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ	(๑) สนับสนุนการพัฒนากีฬารวมถึงการแข่งขันกีฬาอิเล็กทรอนิกส์ (E-Sport) โดยมีเยาวชนเป็นศูนย์กลาง	(๑.๑) จำนวนกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ (๑.๒) จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
	(๒) พัฒนา จัดทำ และก่อสร้างสนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการครบวงจร	(๒.๑) จำนวนสนามกีฬาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ
	(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทุกประเภททุกระดับ	(๓.๑) จำนวนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาที่ได้รับการสนับสนุน (๓.๒) จำนวนนักกีฬาและประชาชนที่ร่วมแข่งขัน
๑.๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต	(๑) ส่งเสริมบทบาทสตรีกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	(๑.๑) จำนวนผู้ได้รับประโยชน์ ด้านการส่งเสริมพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ) (๑.๒) ระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน
๑.๕ การบริหารงานให้ทันสมัย โปร่งใสและมีส่วนร่วม	(๑) การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอความคิดเห็น ขอร้องเรียน และตรวจสอบติดตามการทำงานได้ทุกขั้นตอน	(๑.๑) จำนวนช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนและความต้องการของประชาชน
	(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดการประชุมร่วมการทำงานและทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาพื้นที่ของประชาชนในชุมชน	(๒.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสังคม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑.๖ ส่งเสริมการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งประวัติศาสตร์	(๑) ส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาค ส่วนในการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญา ท้องถิ่นและแหล่งประวัติศาสตร์ของ จังหวัดจันทบุรี	(๑.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน กิจกรรมด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรมงาน ประเพณี วัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่น (๑.๒) ร้อยละความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น ของผู้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรม ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรม
๑.๗ พัฒนาด้านการจัด ระเบียบ ชุมชน/สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	(๑) สนับสนุนด้านสังคมส่งเสริมให้เกิด องค์กรแห่งการเรียนรู้ เท่าทันเทคโนโลยี โดยพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชน อสม. และเครือข่ายภาคี	(๑.๑) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ฝึกอบรมได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพ ในการปฏิบัติงานด้านสังคม
	(๒) การพัฒนางานด้านการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	(๒.๑) จำนวนผู้ได้รับประโยชน์จาก การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
	(๓) ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน และด้านการรักษาความสงบ	(๓.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ ดำเนินการเพื่อส่งเสริมด้านความ มั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน (๓.๒) จำนวนการเกิดปัญหาด้าน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดลง
	(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด	(๔.๑) ร้อยละของความสำเร็จในการ แก้ไขปัญหายาเสพติด
	(๕) พัฒนางานป้องกันและแก้ไขปัญห ยาเสพติด	(๕.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการเพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (๕.๒) จำนวนผู้ค้า/ผู้เสพยาเสพติด ลดลง
๑.๘ ด้านการบริหารจัดการ	(๑) การพัฒนาบริหารจัดการองค์กรให้ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง มีความเป็น ดิจิทัลและเป็นสากลเพื่อให้เกิดผลการ ดำเนินงานที่เป็นเลิศ	(๑.๑) ร้อยละของความสำเร็จในการ พัฒนาสถานที่ ปฏิบัติราชการ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้มีความทันสมัย พัฒนาระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร และระบบสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสังคม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
	(๒) พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	(๒.๑) ผลคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการตรวจประเมินรับรองมาตรฐานการปฏิบัติราชการ
	(๓) การส่งเสริมระบบคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณ สร้างจิตสำนึก และเพิ่มสมรรถนะให้แก่บุคลากรภาครัฐ ในการนำนโยบายและกฎหมายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	(๓.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการ เพื่อพัฒนาคุณภาพบุคลากร เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานเพื่อผลสัมฤทธิ์ของงานบริหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๒.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	(๑) ผลักดันจังหวัดจันทบุรีให้เป็น ศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายสินค้า การเกษตรและอาหารของภูมิภาค	(๑.๑) ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาด้านการเกษตร
	(๒) ส่งเสริมการพัฒนาด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	(๒.๑) ร้อยละของความสำเร็จในการพัฒนาการค้า
	(๓) ส่งเสริมการกระจายสินค้าไปสู่ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน	(๓.๑) ร้อยละของสินค้าที่เพิ่มขึ้นในการกระจายสินค้าส่งออกทั้งภายในและต่างประเทศ
	(๔) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัย และการพัฒนาออกแบบและนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล โดยการร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน	(๔.๑) จำนวนของนวัตกรรมที่ได้รับ การยอมรับในภาคการเกษตร (๔.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดกิจกรรมให้ความรู้เทคนิคหรือทักษะที่สามารถนำไปปฏิบัติเพื่อเพิ่มผลผลิต
๒.๒ การบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	(๑) การพัฒนาเส้นทางคมนาคมอย่างเป็นระบบให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการกระจายผลผลิตและการท่องเที่ยว	(๑.๑) จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับความเชื่อมโยงระบบขนส่งมวลชนที่สามารถรองรับการกระจายผลผลิตและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
	(๒) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา หรือขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพการใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพัฒนาโครงข่ายคมนาคมรอบนอกเมืองจันทบุรี ส่วนโครงสร้างพื้นฐานในอนาคตต้องมุ่งใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและยั่งยืน	(๒.๑) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาและบำรุงรักษาตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในแต่ละปีงบประมาณ
๒.๓ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	(๑) การพัฒนาแหล่งน้ำและระบบบริหารจัดการน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร	(๑.๑) จำนวนพื้นที่ได้รับประโยชน์จากระบบชลประทาน/กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
๒.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจจันทบุรี	(๑) ส่งเสริมเกษตรดิจิทัล (Smart Farming) สร้างความแม่นยำในการทำเกษตรกร เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการระบบการเกษตร	(๑.๑) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนและเพิ่มผลผลิตการเกษตร (๑.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้น
	(๒) ส่งเสริมและผลักดันให้ความรู้ด้านการทำธุรกิจออนไลน์ (E-Commerce) และการทำธุรกิจเริ่มต้น (Start-up) เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้พื้นฐานและแรงบันดาลใจในการทำธุรกิจ สนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ AIC ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม	(๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนกิจกรรมธุรกิจออนไลน์ (๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นของผู้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรม เพิ่มความรู้พื้นฐานและแรงบันดาลใจในการทำธุรกิจ
	(๓) สนับสนุนการสร้างแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน ที่พัก ร้านอาหาร และของที่ระลึกชุมชน	(๓.๑) จำนวนของสื่อที่กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๒.๕ สนับสนุนแรงงานภาคเกษตร	(๑) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร	(๑.๑) ร้อยละของบุคลากรด้านการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
	(๒) ส่งเสริมหลักประกันรายได้ภาคเกษตร	(๒.๑) ร้อยละของการเพิ่มแรงงานภาคเกษตร
๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดจันทบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	(๑) ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีให้มีจุดสนใจดึงดูดนักท่องเที่ยว	(๑.๑) ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
	(๒) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	(๒.๑) จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๓.๑ การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชนและองค์กรอิสระในการสร้างจิตสำนึกแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรชายฝั่งทะเล พื้นที่ป่าชายเลน และความหลากหลายทางชีวภาพผ่านแผนงาน โครงการและการรณรงค์ร่วมกัน	(๑.๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรม การส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการฝึกอบรมให้ความรู้แก่แกนนำชุมชนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างกระบวนการเรียนรู้และริเริ่มชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้สอดคล้องกัน	(๒.๑) จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่ชุมชนในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
	(๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน	(๓.๑) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการอนุรักษ์ พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน
๓.๒ การบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม (ภัยแล้ง)	(๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	(๑.๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรม เพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้ง เช่น ขุดลอกคลอง ขุดสระ ทำแก้มลิง ฝายกักเก็บน้ำ ธนาคารน้ำใต้ ดิน
๓.๓ การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ป่าไม้)	(๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อร่วมรณรงค์การปลูกป่า ไม้ชุมชนและการอนุรักษ์ป่าไม้ใน ชุมชน	(๑.๑) จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการปลูกป่าไม้ ชุมชน และการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน (๑.๒) จำนวนกิจกรรม/โครงการ เพื่อเพิ่ม พื้นที่สีเขียว ได้แก่ ธนาคารต้นไม้
๓.๔ การบริหารจัดการน้ำเสีย	(๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ภาคเอกชน และประชาชน ในพื้นที่ที่เกิดน้ำเสีย	(๑.๑) จำนวนพื้นที่ที่เกิดน้ำเสียใน ทะเล แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำคลอง (๑.๒) จำนวนโครงการ รณรงค์ให้ ประชาชน ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การแก้ไขปัญหา น้ำเสีย
๓.๕ การบริหารจัดการขยะ	(๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อสร้างเครือข่ายการ รณรงค์การจัดการขยะแบบมีส่วน ร่วมของประชาชน ระบบกำจัดขยะที่ เป็นระบบ ถูกหลักสุขาภิบาล ไม่ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมร่วมกับการ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมทั้งใน ด้านการคัดแยกขยะ การกำจัดขยะ ทางทะเล การแปรรูปอินทรีย์ ปุ๋ย อินทรีย์ เพื่อลดปริมาณขยะจาก ชุมชน	(๑.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการ เพื่อใช้ เทคโนโลยีในการกำจัดขยะ (๑.๒) จำนวนกิจกรรม/โครงการเพื่อสร้าง การมีส่วนร่วม ให้ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับการกำจัดขยะที่เกี่ยวข้องถูก ประเภท (๑.๓) จำนวนโครงการ/กิจกรรม เพื่อ รณรงค์การลดขยะ (๑.๔) ร้อยละของขยะมูลฝอยที่ได้รับการ จัดการอย่างถูกต้องไม่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน
๓.๖ การแก้ไขปัญหาคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง	(๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาคลื่นกัดเซาะ ชายฝั่ง	(๑.๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการเพื่อแก้ไข ปัญหาคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง เช่น แนวชะลอ คลื่นไม้ไผ่ ก่อสร้างแนวกันคลื่นกัดเซาะ

แผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ได้กำหนดทิศทาง การดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขาต่าง ๆ ข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาภาค และบริบทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และการพัฒนาที่มุ่งตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัด ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้มีการสรุปข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดจันทบุรี การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา และแนวทางการพัฒนา ทั้งนี้ ได้มีการ กำหนดแผนงาน/โครงการซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) แผนการดำเนินงานงบประมาณประเภทของงบประมาณ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย และความสอดคล้องเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาตินโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค โดยได้ระบุแผนงาน/โครงการครอบคลุม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

จันทบุรีเมืองแห่งความสุข สร้างสรรค์เศรษฐกิจมูลค่าสูง บนพื้นฐานของการพัฒนา อย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพการเกษตรทั้งระบบ ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดให้ตรงกับต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนของจังหวัด ด้วยการยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการทุกระดับ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของภาครัฐ

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องตามอัตลักษณ์ของจังหวัดและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

๔. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย สร้างความเสมอภาคและความปลอดภัยให้กับประชาชน รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความเหมาะสมสำหรับอยู่อาศัยและพักผ่อน

๕. ลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างความยั่งยืนด้วยกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ใช้ประโยชน์ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และ การใช้เทคโนโลยีเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างความตระหนักในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านการกระจายรายได้ของจังหวัดลดลง

ประเด็นการพัฒนา ๑ พัฒนาศักยภาพการผลิต แปรรูป เป็นศูนย์รวบรวม และกระจายสินค้าเกษตรที่มี มูลค่าสูง ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาจังหวัดจันทบุรีให้เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร การกระจายสินค้าผลไม้และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐานปลอดภัย มีความยั่งยืนและสามารถต่อยอดสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีคุณภาพ

๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรทั้งระบบให้มีผลผลิตที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างผลิภาพการผลิต การเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลไม้ ให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๒. เสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ ระบบฐานข้อมูลการเกษตรทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และความต้องการผลผลิต (Demand Side) และผลิตภัณฑ์เกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้เหมาะสม

๓. พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องให้ได้มาตรฐานมีมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔. พัฒนาศักยภาพและสร้างความมั่นคงให้เกษตรกรและ ผู้ประกอบการด้านการเกษตร

๕. ประชาสัมพันธ์ และขยายช่องทางการตลาดและการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องที่มีความปลอดภัยและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

๖. พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดทั้งระบบบนพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพืชสมุนไพรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงามที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานความปลอดภัย ควบคู่กับการส่งเสริมแพทย์แผนไทยเพื่อการรักษาสุขภาพ

๘. พัฒนความมั่นคงด้านน้ำ ด้วยการจัดหาแหล่งน้ำและพัฒนาระบบกระจายน้ำที่มีประสิทธิภาพ

๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดินและด้านคมนาคมให้เหมาะสม

ประเด็นพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าสูงตามอัตลักษณ์ของจังหวัดจันทบุรี

วัตถุประสงค์

พัฒนาธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล มีมูลค่าสูง และมีความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

มูลค่าการค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอและมีความน่าเชื่อถือ สำหรับเจียรไนอัญมณีและเครื่องประดับ รวมทั้งสำหรับผลิตสินค้าชุมชน

๒. พัฒนาศักยภาพการผลิตให้กับบุคลากรและช่างฝีมือด้านอัญมณีและเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ชุมชน และสามารถส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไปอย่างไร้รอยต่อ

๓. รักษาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งยกระดับมาตรฐานการตรวจรับรองอัญมณี

๔. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง

๕. ประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายอัญมณีและเครื่องประดับ และผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งตลาด ภายในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวชุมชนและการค้าขายแดนของจังหวัด

ประเด็นพัฒนาที่ ๓ ยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้ได้มาตรฐานมีมูลค่าทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยสูง
วัตถุประสงค์

เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนจังหวัดจันทบุรี ควบคู่กับการสร้างความปลอดภัยตามแนวชายแดนใน ทุกมิติ เพื่อยกระดับสู่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่สำคัญของประเทศ

ตัวชี้วัด

มูลค่าการค้าชายแดนของจังหวัดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาด้านการค้า ตลาดการค้าชายแดน โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้มีความเหมาะสมและได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และได้มาตรฐาน

๓. ปรับปรุงผังเมืองเฉพาะชุมชนชายแดนให้มีความพร้อมรองรับการขยายตัวของการค้าชายแดน

๔. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแรงงานเฉพาะเขตพื้นที่ชายแดนภายใต้รูปแบบ "ประชารัฐ" อย่างเป็นระบบ

๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการค้าชายแดนและผ่านแดน

๖. ส่งเสริมการค้า การลงทุนบริเวณจุดผ่านแดน

๗. รักษาความมั่นคงตามแนวชายแดนในทุกมิติ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เน้นคุณค่าอัตลักษณ์และความยั่งยืน
วัตถุประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลักที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตาม อัตลักษณ์ของพื้นที่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเหมาะสมสำหรับคนทุกช่วงอายุ

๒. ยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ด้วยการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนพร้อมทั้งส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการให้บริการ

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์และรูปแบบการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่และสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวกระแสหลักและการท่องเที่ยวของจังหวัดอื่นในภาคตะวันออก อาทิ การท่องเที่ยวชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) การท่องเที่ยวธุรกิจไมซ์ (MICE Business Travel) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นต้น

๔. ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว และขยายช่องทางการตลาดแนวใหม่ Digital Marketing

ประเด็นพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาเมือง ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู ดูแลรักษา และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนของจังหวัดมีฐานทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีศักยภาพในการประกอบอาชีพมากขึ้น
๓. ประชาชนมีความพร้อมและสามารถรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการลดขยะต้นทางและใช้ประโยชน์จากขยะ
๓. เสริมสร้างศักยภาพการบริหาร จัดการน้ำทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ให้มีความสะดวก ปลอดภัยและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างไร้รอยต่อ
๖. เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
๗. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว
๘. เสริมสร้างศักยภาพในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่และโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs)

Diseases: NCDs)

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเขาฉกรรจ์ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเขาฉกรรจ์ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนที่รวบรวมโครงการที่พิจารณาคัดเลือกตามแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณโครงการจากจังหวัด เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาอำเภอให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชนและเป็นเครื่องมือในการบูรณาการและเชื่อมโยงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (Area Based) สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งเป็นตัวเชื่อมต่อกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดด้วย

วิสัยทัศน์

"เมืองเกษตรคุณภาพ ดินแดนท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี"

พันธกิจ

๑. ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอให้มีประสิทธิภาพ
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามหน้าที่ให้มีประสิทธิผล สนองความต้องการของประชาชน
๓. เสริมสร้างความสมดุลให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน

เป้าประสงค์รวม

๑. เป็นแหล่งผลิตผลไม้ สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ
๒. มีแหล่งน้ำและระบบชลประทานเพียงพอ
๓. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรกลุ่มใหม่ และพัฒนากลุ่มเกษตรกรเดิม
๔. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และหลากหลาย
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย ได้รับการบริการขั้นพื้นฐานจากภาครัฐอย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลพลวง

วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและภูมิศาสตร์”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ เพื่อให้ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมในการสัญจรไปมา และขนถ่ายสินค้าการเกษตรได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้ลดต้นทุนในการผลิต พัฒนาเส้นทางให้ได้มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมจราจร มีป้ายและเครื่องหมายจราจรตามถนนในเขตเทศบาล การลดอุบัติเหตุทางถนน ประชาชนขับขี่ยานพาหนะด้วยความปลอดภัย และการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ไฟฟ้า ประปา การโทรคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาดูแล สะพาน ท่อระบายน้ำ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบคมนาคมขนส่ง เช่น ถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ถนนหินคลุก และ สะพานคอนกรีต

๒. การขยายถนน เปิดถนนหรือเส้นทางคมนาคมสายใหม่

๓. การบำรุงรักษาดูแล ซ่อมแซมถนนที่ชำรุด

๔. การกำหนดรูปแบบทางระบายน้ำข้ามทางหรือข้างทาง การวางท่อคอนกรีตหรือท่อปลอก

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาระบบจราจร ได้แก่

๑. ติดตั้งป้ายบอกทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง

๒. การควบคุมวินัยการจราจร และลดอุบัติเหตุทางท้องถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน

๒. การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค

๓. การขยายเขตไฟฟ้า เพิ่มแรงดันกระแสไฟฟ้า

๔. การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางแยกและจุดเสี่ยง

๕. การก่อสร้างและซ่อมแซมหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน

๖. การบำรุงรักษาสถานีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่อยู่ในความดูแลของเทศบาล

๗. การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องยนต์ เครื่องจักร ฯลฯ สำหรับสนับสนุนงานบริการชุมชนฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร (สวนผลไม้) เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน จะมีปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำเป็นประจำทุกปี ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากค่าจ้างแรงงานในการทำสวนเพิ่มขึ้น ตามอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล และปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ประกอบกับปัญหาราคาปุ๋ยและยาฆ่าแมลงสูงขึ้นตามค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น และพ่อค้าคนกลางเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรในการกำหนดราคาผลไม้ จึงจำเป็นต้องหาแนวทางหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และอีกส่วนหนึ่งการประกอบกิจการร้านค้าทั่วไปในชุมชนเมืองเริ่มมีปัญหา เนื่องจากมีร้านสะดวกซื้อมาเปิดในพื้นที่ ทำให้ร้านค้าทั่วไปได้รับผลกระทบต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ประกอบการร้านค้าทั่วไปใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับร้านสะดวกซื้อได้ จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่

๑. การจัดตั้งกลุ่มเพื่อบริหารและจัดการน้ำ

๒. การขยายระบบชลประทาน

๓. การก่อสร้างซ่อมแซมฝายกั้นน้ำต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ การกำหนดมาตรฐานควบคุมสินค้า และราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่

๑. การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เกษตรกร

๒. การส่งเสริมการตลาด และการกระจายผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพชุมชนเมือง ได้แก่

๑. การส่งเสริมการปรับปรุง/พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและหลากหลาย

๒. การจัดทำศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าทั้งภาคการเกษตร และการบริโภคในครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม

เนื่องจากสภาพชุมชนและสังคมมีความหลากหลาย ทั้งเขตชุมชนเมืองและชนบท ทำให้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณสุข การควบคุมสิ่งปลูกสร้าง และมลพิษต่างๆ รวมทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงชุมชนและสังคม รวมทั้งกำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาเมืองในอนาคต จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานและการควบคุมโรค ได้แก่

๑. พัฒนาระบบสุขภาพีบาลและยกระดับชุมชนให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุข

๒. กำหนดมาตรการในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคประจำถิ่น

๓. ตรวจคัดกรองหาสารพิษตกค้างในเลือดให้กับเกษตรกร

๔. ตรวจหาสารปนเปื้อนในอาหารและเครื่องสำอางในร้านค้า ตลาดสด และตลาดนัด

๕. ส่งเสริมสุขภาพประชาชน ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงสูงวัย

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับหมู่บ้านและชุมชน ได้แก่

๑. การส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ผู้นำชุมชน กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาท้องถิ่น และกลุ่มมวลชนต่างๆ ให้เกิดศักยภาพและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด ให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

๓. การจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับประชาชน เช่น การแข่งขันกีฬาประจำตำบล การจัดกิจกรรมของศูนย์พัฒนาครอบครัว เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และห่างไกลจากยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดทำแผนแม่บทชุมชนเมือง ได้แก่

๑. กำหนดการใช้พื้นที่และเขตควบคุมอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบผังเมืองรวมของเทศบาล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการสังคม ได้แก่

๑. การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้สูงอายุ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้

๒. การส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ และคนพิการ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่

๑. การฝึกอบรมเพิ่มความรู้และประสิทธิภาพงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. การพัฒนาความรู้และความเข้าใจสภาพภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ แนวทางการดูแลตนเอง การช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. พัฒนาระบบการควบคุมสิ่งการจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ การเตรียมกำลัง และวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

๔. การฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการร่วมกับอำเภอ จังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. การป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ การตั้งด่านเฝ้าระวังภายในหมู่บ้าน/ชุมชน การจัดตั้งศูนย์ให้บริการประชาชนในช่วงเทศกาล หรืองานสำคัญต่างๆ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากในพื้นที่ตำบลพลวง เป็นเขตพื้นที่ประกอบอาชีพการเกษตร มีอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี เป็นเมืองที่กำลังเจริญเติบโต มีสถานประกอบการ และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ประชาชนมาทำงานในพื้นที่ส่วนใหญ่มาจากต่างถิ่น และมาอาศัยอยู่เพื่อทำกิน จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่างงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการ ที่เทศบาลได้รับการจัดสรรตามรายหัวของประชากร เนื่องจากประชาชนเหล่านั้นไม่ได้ย้ายที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร จึงทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง จึงได้กำหนด กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจิตสำนึก และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๑. การอบรมและปลูกฝังค่านิยมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การรณรงค์ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การควบคุมการบำบัดน้ำเสียและกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบควบคุมและบำบัดน้ำเสีย และการออกมาตรการควบคุมการจัดการน้ำ

เสียในชุมชน

๒. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน และการสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการรักษา

ความสะอาด

กลยุทธ์ที่ ๓ การควบคุมมลพิษ ได้แก่

๑. การควบคุมมาตรฐานสถานประกอบการไม่ให้ก่อมลพิษด้านเสียง กลิ่น หรือเหตุรำคาญ อย่างเป็นผลต่อการดำรงชีวิตปัจจุบันของประชาชน

๒. การบังคับใช้และการให้ความรู้กฎหมายต่างๆแก่ประชาชน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร กฎหมายการป้องกันและระงับอัคคีภัย กฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา

เทศบาลตำบลพลวง เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการเรียนรู้ของอำเภอเขาคิชฌกูฏ ซึ่งมีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๔ แห่ง สถานศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง มีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีห้องสมุดเฉลิมราชกุมารี จำนวน ๑ แห่ง ในด้านศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพลวงมีวัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๘ แห่ง จึงได้กำหนด กลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้แก่

๑. การจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนปฐมวัยของเทศบาล
๒. ส่งเสริมวัสดุอุปกรณ์ให้แก่สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน
๔. จัดแผนการศึกษาท้องถิ่น
๕. การส่งเสริมการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และกิจกรรมนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้แก่

๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญวันสำคัญทางศาสนา การถือศีลปฏิบัติธรรม เป็นต้น
๒. การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น ประเพณีลอยกระทง ประเพณีแห่และถวายเทียนพรรษา ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลพลวง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ และมีคนมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญ (น้ำตกกระทิง) รอยพระพุทธบาทพลวงเขาคิซมัญญ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว การเพิ่มโอกาส สร้างรายได้ จากผู้มาท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาคิซมัญญ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว สามารถพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ได้แก่

๑. การให้บริการข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเขาคิซมัญญ และพื้นที่ใกล้เคียง รวมถึงการจัดสถานที่พักไว้บริการประชาชน และนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบาย

๒. การจัดกำลัง อปพร. คอยดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. กำหนดเป้าหมายจัดกิจกรรมและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวปลอดภัยบนยอดเขาคิซมัญญ เพื่อรักษาทัศนียภาพที่สวยงาม
๒. การพัฒนาเส้นทางคมนาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการบริการ และจัดบริการสาธารณะให้กับนักท่องเที่ยว
๔. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ

เขาคิซมัญญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหาร

การบริหารงานเทศบาลตำบลพลวง มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการออกเป็น ๑ สำนัก ๓ กอง การบริหารงานเทศบาลยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายการพัฒนา และวิสัยทัศน์ของเทศบาล การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน จึงกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการทำงาน

๑. การนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ มาสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น นำระบบ E-plan มาใช้ในการบันทึกข้อมูลแผนพัฒนาเทศบาล การนำระบบ GIS มาใช้ในการกำหนดที่ตั้งโครงการ การนำระบบ E-laas มาใช้ในการจัดทำงบประมาณและบัญชีของเทศบาล การนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษี เป็นต้น รวมถึงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร ให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน

๒. การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

๓. การลดขั้นตอนและปรับลดระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการให้บริการ รวมถึงอาคารสถานที่ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มารับบริการ

๔. กำหนดผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน และมีคู่มือการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน ให้อย่างชัดเจน

๕. การพัฒนาทักษะของพนักงานเทศบาลให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพราชการ

๖. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ความสามัคคี ของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น และประชาชน รวมถึงการเปิดทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล

๑. นำระบบคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตั้งแต่กระบวนการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษพนักงานเทศบาล ทุกคนทุกตำแหน่ง

๒. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรและการจ่ายประโยชน์ตอบแทนอื่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพลวง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพของเทศบาลตำบลพลวง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ไว้ ๖ ประเด็นคือ

๑) การบริหารจัดการและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาคือปรับปรุง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและบริการสาธารณะให้ครอบคลุมได้มาตรฐาน เป็นการ จัดสร้าง ปรับปรุง ให้บริการ โครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นถนน ระบบระบายน้ำ ทางเท้า ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นแก่ประชาชนให้ได้มาตรฐานในการใช้งาน และมีความปลอดภัย บริหารจัดการ การคัดแยกขยะ บำรุงรักษาพื้นที่สาธารณะของเทศบาลที่ผ่านการปรับปรุง พื้นฟูมาแล้ว ให้อยู่ในสภาพที่ดีสวยงาม สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

๒) การอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้เกิดการ ดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้ความสำคัญและสนับสนุนการอนุรักษ์ ตลอดจนหาแนวทางแก้ไข ป้องกันความสูญเสียของวัฒนธรรมที่จะถูกกลืนหายไปด้วยผลกระทบของสภาพแวดล้อมสมัยใหม่ และจัด กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกจิตสำนึกและปลูกฝังให้คนรุ่นใหม่รู้สึกรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตน โดยให้ผู้สูงอายุและกลุ่มบุคคลรุ่นกลางเป็นผู้นำในการเผยแพร่ และสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อให้เป็นแหล่ง เรียนรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลพลวง พบว่ามีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จันทบุรี และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี แต่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี ส่วนมากจะเน้นการส่งเสริมทางด้านการเกษตรเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ซึ่งจะ

เห็นได้ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี ไม่ค่อยส่งเสริมด้านวัฒนธรรม ประเพณี กล่าวคือมียุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอ และได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ แต่แนวทางการพัฒนาไม่ได้มีการกล่าวถึงการสืบทอด รักษาวัฒนธรรม ประเพณีไว้ สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรีมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลพลวงได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้สามารถตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลพลวง คือ “เศรษฐกิจมั่งคั่ง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษาท่องเที่ยวเชิงนิเวศและภูมิศาสตร์”

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินผลสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

เทศบาลตำบลพลวง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ในการแก้ไข ปัญหาและความต้องการของประชาชนโดย เทศบาลตำบลพลวงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังนี้

จุดแข็ง (S: Strength)

๑. เทศบาลมีการจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการที่ ชัดเจน สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่
๒. วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารงานของเทศบาล มีความชัดเจน มั่นคง และต่อเนื่อง ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ
๓. บุคลากรของเทศบาลเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานทดแทนกันได้
๔. เทศบาลมีเทศบัญญัติ และกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง
๕. เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตามความจำเป็นสอดคล้องกับภารกิจ และอำนาจหน้าที่

จุดอ่อน (W : Weakness)

๑. งบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๒. บุคลากรของเทศบาลมีการโอนย้ายบ่อย ขาดความชำนาญงาน และต่อเนื่อง
๓. ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการประชุมประชาคม จึงรับทราบปัญหาความต้องการไม่ครอบคลุมทุกเพศทุกวัย ทุกกลุ่มทุกองค์กร
๔. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนผลไม้ ทำให้ขาดการเข้าถึงประชาชนทำให้ประชาชนไม่สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารการพัฒนา
๕. การมีประชากร แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในสวนผลไม้ หรือโรงรับซื้อผลไม้ทำให้ยากต่อการที่จะให้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

โอกาส (O : Opportunity)

๑. ตำบลพลวงมีต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมสูง เช่น มีสถานศึกษาทุกระดับ เป็นศูนย์กลางส่วนราชการ เศรษฐกิจ การเงินการธนาคาร และที่สำคัญต้นทุนทางวัฒนธรรม รอยพระพุทธรูปหลวงพ่อ เขาคิชฌกูฏ ซึ่งมีพุทธศาสนิกชนเข้ามานมัสการไม่น้อยกว่าปีละล้านคน
๒. สังคมเป็นแบบสังคมชนบท มีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย ระดับปัญหาความรุนแรงทางสังคมต่ำ
๓. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใกล้ศูนย์กลางความเจริญ ทำให้การติดต่อสื่อสาร และเทคโนโลยีเข้าถึงประชาชน ได้รับการบริโภคข้อมูลข่าวสารที่สะดวก รวดเร็ว
๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น
๕. การประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการในพื้นที่เป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ
๖. ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ GIS ข้อมูลทางสังคม อยู่ในระดับดี สามารถสนับสนุนการบริหารงานเทศบาลได้

อุปสรรค (T:Threat)

๑. นโยบายการกระจายอำนาจและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล ไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่องไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒
๒. ความไม่ชัดเจนในการสั่งการและข้อระเบียบกฎหมายของหน่วยงานบังคับบัญชาระดับกรมหลายครั้งที่การปฏิบัติงานตามข้อสั่งการถูกหักท้วงจากหน่วยงานตรวจสอบ (สตง.)
๓. สภาพเศรษฐกิจของประชาชนและชุมชนอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ ค่าแรงงานสูง ขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ค่าครองชีพสูง
๔. มีประชากรแฝงในพื้นที่มาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากขึ้น ทั้งด้านสาธารณสุข การคมนาคมและขนส่งที่แออัด อากาศเสีย อาชญากรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นปัจจัย

ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาการวิเคราะห์ศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ

ตำบลพลวงโดยรวมประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้เป็นส่วนใหญ่และมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ประกอบอาชีพร้านค้าการเปิดโรงรับซื้อผลไม้ส่งออกซึ่งทำให้ในฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทำให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมมีการลงทุนจากบุคคลภายนอกเข้ามาลงทุนในพื้นที่และในช่วงของการนมัสการรอยพระพุทธรูปประมาณ ๒ เดือนทำให้มีประชาชนหลั่งไหลเข้ามาในพื้นที่ทำให้มีประชาชนภายนอกพื้นที่หลั่งไหลเข้ามาประกอบอาชีพค้าขายหรือขายบริการให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆทำให้มีการใช้จ่ายเงินในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ด้านสังคม

ตำบลพลวงส่วนใหญ่แล้วประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมดังนั้นทำให้ปัญหาสังคมไม่ค่อยมีมีก็เพียงบางส่วนเกี่ยวกับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจมีการใช้แรงงานต่างด้าวหรือมีการอพยพแรงงานเข้ามาช่วยในด้านการรับซื้อผลไม้แต่ปัญหาไม่ได้ลุกลามมากมายมีเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ด้านการศึกษา

ตำบลพลวงมีสถานศึกษาครบทุกระดับตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปจนถึงระดับปริญญาตรีถือได้ว่าเป็นจุดแข็งของตำบลพลวงทำให้มีการเปิดรับนักเรียนนักศึกษาเข้ามาศึกษาในพื้นที่ตำบลพลวงมากขึ้นแต่ไม่ส่งผลกระทบต่องานสังคมเพราะมีการวางแผนเมืองการควบคุมหอพักนักศึกษาดังนั้นจึงไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาหรือผู้อพยพเข้ามาศึกษาในพื้นที่

ด้านผังเมือง

มีการจัดวางผังเมืองอย่างชัดเจนตามแบบที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนดไว้ทำให้ไม่มีสิ่งปลูกสร้างที่ขัดต่อผังเมืองรวมอีกครั้งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งง่ายต่อการที่จะวางผังเมืองหรือการพัฒนาและการขยายตัวของเมือง

ด้านเทคโนโลยี

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากเมืองมากนักประกอบกับการประกอบอาชีพที่ต้องติดต่อกับคนภายนอกเป็นส่วนใหญ่นั้นการใช้เทคโนโลยีจึงมีส่วนสำคัญและตำบลพลวง ในระยะ ๒ - ๓ ปีมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาในการผลิตพืชผลทางการเกษตรหรือนำมาเกี่ยวกับการค้าขายเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับการติดต่อสื่อสารกับพ่อค้าแม่ค้าภายนอกที่เข้ามาประกอบกิจการโรงรับซื้อผลไม้ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลพลวงมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์มีอุทยานแห่งชาติมีน้ำตกและมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทำให้พื้นที่ตำบลพลวงมีความเป็นอยู่ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารไม่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนหรือการแสวงหาผลประโยชน์จากพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตประชาชนส่วนใหญ่มีจิตสำนึกที่ดีที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและช่วยกันรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมและในระยะ ๒ - ๓ ปีหลังนี้มีเกษตรกรบางรายหันทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปด้วย เป็นต้น

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากอำเภอเมืองจันทบุรีมากนักและมีพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกผลไม้ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีการทำสวนผลไม้จำนวนมากขึ้นทำให้มีผู้ประกอบการโรงรับซื้อผลไม้เข้ามาเปิดรับซื้อผลไม้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจแทบทุกด้าน ส่งผลให้เกษตรกรมีการตื่นตัวที่จะพัฒนาผลผลิตให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออกมากขึ้นมีการนำเทคโนโลยี และแรงงานทั้งแรงงานในพื้นที่และแรงงานต่างด้าวเข้ามาช่วยในการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร

ด้านการท่องเที่ยวประเพณีขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้ประชาชนทั้งพ่อค้าแม่ค้าเข้ามาเพื่อประกอบการค้าขายในช่วงประเพณีขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้มีการสะพัดของเงินในช่วง ๒ เดือนที่มีการเปิดขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปมีประชาชนเข้ามาในพื้นที่จำนวนมากซึ่งต้องมีการใช้จ่ายใช้สอย ด้านของที่พักของนักท่องเที่ยวการบริการด้านอาหาร การบริการทางด้านขนส่ง ทำให้ประชาชนมีอาชีพมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง	หมวดหมู่ที่ ๑๒ หมวดหมู่ที่ ๑๓	เป้าหมายที่ ๑๐ เป้าหมายที่ ๑๑ เป้าหมายที่ ๑๖ เป้าหมายที่ ๑๗	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๓	กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๕	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๑ หมวดหมู่ที่ ๒ หมวดหมู่ที่ ๓ หมวดหมู่ที่ ๔ หมวดหมู่ที่ ๕ หมวดหมู่ที่ ๖ หมวดหมู่ที่ ๗	เป้าหมายที่ ๑ เป้าหมายที่ ๒ เป้าหมายที่ ๗ เป้าหมายที่ ๘ เป้าหมายที่ ๙ เป้าหมายที่ ๑๗	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๖	กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๓ กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและการ โยธา แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๔ หมวดหมู่ที่ ๘ หมวดหมู่ที่ ๙ หมวดหมู่ที่ ๑๑ หมวดหมู่ที่ ๑๒	เป้าหมายที่ ๑ เป้าหมายที่ ๒ เป้าหมายที่ ๓ เป้าหมายที่ ๔ เป้าหมายที่ ๕ เป้าหมายที่ ๖	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๔	กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๔ กลยุทธ์ที่ ๕ กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ แผนงานงบกลาง แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๗ หมวดหมู่ที่ ๙ หมวดหมู่ที่ ๙	เป้าหมายที่ ๑ เป้าหมายที่ ๒ เป้าหมายที่ ๓ เป้าหมายที่ ๔ เป้าหมายที่ ๕ เป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๗ เป้าหมายที่ ๑๐ เป้าหมายที่ ๑๒ เป้าหมายที่ ๑๖	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๕	กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๔ กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ แผนงานงบกลาง	สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๐ หมวดหมู่ที่ ๑๑	เป้าหมายที่ ๓ เป้าหมายที่ ๔ เป้าหมายที่ ๑๓ เป้าหมายที่ ๑๔ เป้าหมายที่ ๑๕	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์ที่ ๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการเกษตร แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๒ หมวดหมู่ที่ ๑๓	เป้าหมายที่ ๑๗	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๗	กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์ที่ ๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒. สร้างเสริมบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการค้า การลงทุนการท่องเที่ยว และอัญมณี สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑.	ข้อความเดิม ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านคลองกระทิง ซอย๑๒/๑ หมู่ที่ ๑๐	เพื่อปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐาน	โดยการก่อสร้างถนน คสล.ขนาดกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๑๔๘.๐๐ ม หนา ๐.๑๕ ม. หรือมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๕๙๒.๐๐ ตร.ม. พร้อมเกลี่ยแต่งไหล่ทางตามสภาพพื้นที่ (ตามแบบมาตรฐานงานทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทล. ๒ – ๒๐๔)		๓๘๕,๐๐๐				ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๕๙๒.๐๐ ตร.ม	มีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

แบบ ผ.๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒. สร้างเสริมบริการขั้นพื้นฐาน ด้านการค้า การลงทุนการท่องเที่ยว และอัญมณี สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑.	ข้อความใหม่ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านคลองกระทิง ซอย๑๒/๑ หมู่ที่ ๑๐	เพื่อปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐาน	โดยการก่อสร้างถนน คสล.ขนาดกว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๑๔๘.๐๐ ม หนา ๐.๑๕ ม. หรือมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๕๙๒.๐๐ ตร.ม. พร้อมเกลี่ยแต่งไหล่ทางตามสภาพพื้นที่ (ตามแบบมาตรฐานงานทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทล. ๒ – ๒๐๔)	๓๙๑,๐๐๐					ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๕๙๒.๐๐ ตร.ม	มีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย	กองช่าง